

Anti-cyclisch begrotingsbeleid

De conjunctuur is een op- en neergaande beweging van de economische bedrijvigheid in een land. We spreken van een hoogconjunctuur als de groei van het BBP groter is dan de trendmatige groei. We spreken van een laagconjunctuur als de groei lager is dan de trendmatige groei.

Bij een hoogconjunctuur hebben we te maken met een krappe arbeidsmarkt, stijgende prijzen en een bezettingsgraad die tegen de 100% aanloopt. Bij een laag conjunctuur is de arbeidsmarkt ruim (werkloosheid), dalen de prijzen en wordt de productiecapaciteit niet volledig benut.

Als de overheid een anti-cyclisch begrotingsbeleid voert probeert zij met behulp van de belasting en de overheidsuitgaven de conjunctuurgolf te stabiliseren. Dit betekent dat ze bij hoogconjunctuur de groei van het BBP probeert af te remmen en bij laagconjunctuur de groei probeert te stimuleren.

Een anti-cyclisch begrotingsbeleid probeert de groei van het BBP te laten samenvallen met de trendmatige groei van het BBP.

Maatregelen die de overheid moet treffen:

1. In geval van hoogconjunctuur de belastingen verhogen en/of de uitgaven verlagen
2. In geval van laagconjunctuur de belastingen verlagen en/of de uitgaven verhogen

Eigenlijk hoeft de overheid niet echt iets te doen, want voor een deel gebeurt dit al vanzelf (men spreekt wel van ingebouwde stabilisatoren).

Immers: als het BBP stijgt zal de belasting meer dan evenredig stijgen vanwege het progressieve tarief van het belastingstelsel en de uitgaven zullen dalen vanwege het feit dat er minder bijstandsuitkeringen gegeven hoeven te worden. Als het BBP daalt treedt het tegenovergestelde op. De belasting zal meer dan evenredig dalen en de uitgaven zullen stijgen vanwege de toename van de bijstandsuitkeringen (door toenemende werkloosheid).